

اثر بخشی واقعیت درمانی بر رضایت زناشویی، صمیمیت زناشویی و بهبود کیفیت زندگی زوجین متقاضی طلاق

نویسندگان: خدیجه زارع، کارشناسی ارشد روانشناسی عمومی، گروه روانشناسی عمومی، واحد تبریز، دانشگاه آزاد

اسلامی، تبریز، ایران

شعله لیوارجانی، عضو هیئت دانشگاه آزاد اسلامی، واحد تبریز، تبریز، ایران.

چکیده

هدف از پژوهش تعیین اثربخشی واقعیت درمانی بر رضایت زناشویی، صمیمیت زناشویی و بهبود کیفیت زندگی زوجین متقاضی طلاق است. جامعه آماری تحقیق زوجین متقاضی طلاق بودند که به مرکز مشاوره شهر تبریز مراجعه کرده بودند و نمونه آماری 20 زوج در دو گروه آزمایشی (10 زوج) و گواه جایگزین (10 زوج) بودند که این افراد از طریق نمونه گیری در دسترس انتخاب شدند. روش این پژوهش نیمه تجربی و طرح پیش آزمون و پس آزمون با گروه کنترل است. ابزار مورد استفاده پرسشنامه رضایت زناشویی انریچ، پرسشنامه 26 سوالی کیفیت زندگی، پرسشنامه صمیمیت با کارووزی و پکیج واقعیت درمانی گلاسراست. برای تجزیه و تحلیل داده‌ها از روش تحلیل کواریانس چند متغیره بهره گرفته شد. نتایج حاصل از تحلیل کواریانس چند متغیره نشان داد که پس از اجرای واقعیت درمانی بین نمرات پس آزمون گروه آزمایشی و گروه گواه در ابعاد رضایت زناشویی، ابعاد صمیمیت زناشویی و ابعاد کیفیت زندگی تفاوت معناداری وجود دارد. بنابراین واقعیت درمانی بر افزایش رضایت زناشویی، صمیمیت زناشویی و کیفیت زندگی زوجین متقاضی طلاق اثر دارد.

واژه‌های کلیدی: رضایت زناشویی، صمیمیت زناشویی، کیفیت زندگی، واقعیت درمانی.